Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1989

σχετικά με το καθεστώς που διέπει την εισφορά θαλάσσης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα

(89/688/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 399 της 30.12.1989, σ. 46)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Απόφαση 2002/973/ΕΚ του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2002	L 337	83	13.12.2002

▼B

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1989

σχετικά με το καθεστώς που διέπει την εισφορά θαλάσσης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα

(89/688/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 227 παράγραφος 2 και το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 227 παράγραφος 2 της συνθήκης, τα όργανα της Κοινότητας μεριμνούν, στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των υπερποντίων διαμεριομάτων· ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η συνθήκη δεν προβλέπει τις απαιτούμενες για το σκοπο αυτο εξουσίες δράσης και ότι θα πρέπει, κατα συνέπεια, να χρησιμοποιηθεί το άρθρο 235 της συνθήκης·

ότι κατά το παρελθόν είχαν ληφθεί ορισμένα σποραδικά μέτρα υπέρ της οικονομικής και κοινωνική ανάπτυξης των υπερποντίων διαμερισμάτων· ότι, ωστόσο, με την απόφαση 89/687/ΕΟΚ [4] το Συμβούλιο καθόρισε πρόγραμμα δράσης υπέρ των περιοχών αυτών το οποίο καλείται POSEIDOM και ότι το εν λόγω πρόγραμμα περιλαμβάνει φορολογικά μέτρα τα οποία είναι σκόπιμο να εφαρμοστούν·

ότι η εισφορά θαλάσσης, αποτελεί τη στιγμή αυτή στοιχείο στήριξης για τις τοπικές παραγωγές προϊόντων οι οποίες αντιμετωπίζουν δυσκολίες λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα των εν λόγω περιοχών·

ότι η εισφορά αυτή αποτελεί, εξάλλου, σημαντικό μέσο τοπικής αυτονομίας και δημοκρατίας· ότι οι πόροι από αυτή την εισφορά πρέπει να αποτελέσουν μέσο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των υπερποντίων διαμερισμάτων·

ότι το καθεστώς της εισφοράς θαλάσσης με τη σημερινή μορφή του, περιλαμβάνει, ωστόσο, στοιχεία τα οποία καθιστούν αναγκαία την αναμόρφωση του προκειμένου να ενταχθούν πλήρως τα υπερπόντια διαμερίσματα στη διαδικασία ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ενώ πρέπει, ταυτόχρονα, να ληφθεί υπόψη η εύθραυστη οικονομική διάρθρωσή τους·

ότι το εν λόγω καθεστώς θα πρέπει να διαμορφωθεί, σε εύλογη για τις τοπικές και εθνικές αρχές προθεσμία, σε εσωτερικό φορολογικό καθεστώς εφαρμοστέο στο σύνολο των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο εμπορίας στα υπερπόντια διαμερίσματα·

ότι, ωστόσο, προκειμένου να καταστεί δυνατή η δημιουργία, η διατήρηση και η ανάπτυξη των δραστηριοτήτων στα υπερπόντια διαμερίσματα, είναι σκόπιμο να εξουσιοδοτούνται οι τοπικές αρχές να απαλλάσσουν, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ανάλογα με

([1]) ΕΕ αριθ. C 53 της 2. 3. 1989, σ. 12.
([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1989 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) ΕΕ αριθ. C 159 της 26. 6. 1989, σ. 56.
([4]) Βλέπε σελίδα 39 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

τις οικονομικές ανάγκες, τις τοπικές δραστηριότητες από την εφαρμογή αυτής της νέας εισφοράς θαλάσσης για ορισμένη χρονική περίοδο η οποία όμως δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει, κατ' αρχήν, τα δέκα έτη·

ότι, για να διασφαλισθεί η τήρηση των κανόνων της συνθήκης στις απαλλαγές αυτές και για να εξασφαλισθεί ο αναγκαίος συντονισμός με τους γενικούς στόχους της συνθήκης θα πρέπει το Συμβούλιο να αναθέσει στην Επιτροπή να αποφασίζει, εντός προθεσμίας δύο μηνών, λαμβάνοντας υπόψη τη στρατηγική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης κάθε υπερπόντιου διαμερίσματος για τα καθεστώτα απαλλαγής που υποβάλλονται από τις περιφερειακές αρχές που πρέπει να έχουν σαν στόχο την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης αυτών των περιοχών σύμφωνα με το άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης·

ότι αυτά τα καθεστώτα απαλλαγής θα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα και να λήγουν, κατ' αρχήν, δέκα έτη μετά την αναμόρφωση του καθεστώτος· ότι, στο τέλος αυτής της περιόδου, το φορολογικό καθεστώς θα πρέπει, κατ' αρχήν, να συμφωνεί πλήρως με τις αρχές του άρθρου 95 της συνθήκης, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να είναι πάντοτε δυνατό να λαμβάνονται μέτρα στήριξης για την επίτευξη των ιδίων στόχων στα πλαίσια των περιφερειακών ενισχύσεων και τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 92, 93 και 94· ότι η Επιτροπή πρόκειται να υποβάλει, πριν από τη λήξη της δεκαετούς προθεσμίας, έκθεση στο Συμβούλιο όσον αφορά την εφαρμογή του καθεστώτος και τις επιπτώσεις του στην ανάπτυξη των υπερπόντιων διαμερισμάτων, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από πρόταση για τη διατήρηση της δυνατότητας απαλλαγών·

ότι, εν αναμονή της αναμόρφωσης του καθεστώτος της εισφοράς θαλάσσης, η Γαλλία πρέπει να είναι σε θέση να διατηρήσει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο, το καθεστώς της εισφοράς θαλάσσης με τη σημερινή μορφή του, με την επιφύλαξη ορισμένων όρων οι οποίοι εγγυώνται ότι το καθεστώς αυτό επηρεάζει όσο το δυνατόν λιγότερο την κοινή αγορά και ότι χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την επίτευξη του στόχου που ορίζεται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992, οι γαλλικές αρχές λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε το καθεστώς εισφοράς θαλάσσης που ισχύει επί του παρόντος στα υπερπόντια διαμερίσματα να εφαρμόζεται χωρίς διάκριση, σύμφωνα με τις αρχές και τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, στα προϊόντα που εισάγονται και στα προϊόντα που παράγονται στις περιοχές αυτές.

Άρθρο 2

1. Τα έσοδα από το φόρο αυτό χρησιμοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές κάθε υπερποντίου διαμερίσματος κατά τρόπον ώστε να προάγεται, σε αυτά, όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Η Επιτροπή ενημερώνεται το συντομότερο σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός.

2. Οι αρμόδιες αρχές κάθε υπερποντίου διαμερίσματος καθορίζουν το βασικό φορολογικό συντελεστή. Ο συντελεστής αυτός μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τις κατηγορίες προϊόντων. Η διακύμανση αυτή δεν πρέπει να διατηρεί ή να εισάγει διακρίσεις έναντι προϊόντων προελεύσεως της Κοινότητας.

3. Λόγω των ειδικών δυσχερειών των υπερποντίων διαμερισμάτων και προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος που αναφέρεται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης, είναι

▼B

δυνατό να παρέχονται απαλλαγές από το φόρο, μερικές ή ολικές ανάλογα με τις οικονομικές ανάγκες, υπέρ των τοπικών προϊόντων και ►M1 για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει τα ένδεκα έτη ◄ από την εισαγωγή του εν λόγω συστήματος φόρου, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3. Οι απαλλαγές αυτές πρέπει να συμβάλλουν στην προώθηση ή στη διατήρηση μιας οικονομικής δραστηριότητας στα υπερπόντια διαμερίσματα και να εντάσσονται στα πλαίσια της στρατηγικής για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη κάθε υπερποντίου διαμερίσματος, δεδομένου του κοινοτικού του πλαισίου στήριξης, χωρίς όμως να αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βάρος του κοινού συμφέροντος.

Τα καθεστώτα απαλλαγών που εγκρίνονται από τις αρμόδιες αρχές κάθε υπερποντίου διαμερίσματος κοινοποιούνται στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει τα κράτη μέλη και λαμβάνει θέση εντός προθεσμίας δύο μηνών, με βάση τα προαναφερόμενα κριτήρια. Εάν η Επιτροπή δεν αποφανθεί εντός της προθεσμίας αυτής, το καθεστώς θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του καθεστώτος απαλλαγής το αργότερο εντός πέντε ετών από την εισαγωγή του εν λόγω συστήματος φόρου.

Άρθρο 3

Το αργότερο ένα χρόνο πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση όσον αφορά την εφαρμογή του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 2, προκειμένου να ελεγχθούν οι επιπτώσεις των μέτρων που έχουν ληφθεί επί της οικονομίας των υπερποντίων διαμερισμάτων, ως επίσης και η συμβολή τους στην προαγωγή ή διατήρηση των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων. Στην έκθεση αυτή πρέπει, ιδίως, να αναλύονται οι επιπτώσεις του εν λόγω συστήματος φορολογικής επιβάρυνσης στην κάλυψη της οικονομικής και κοινωνικής καθυστέρησης των υπερποντίων διαμερισμάτων —βάσει, ιδίως των κριτηρίων του ποσοστού ανεργίας, του εμπορικού ισοζυγίου και του περιφερειακού ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος— στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων στο εσωτερικό της Κοινότητας και στην περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των υπερποντίων διαμερισμάτων και των γειτόνων τους.

Λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τον στόχο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των υπερποντίων διαμερισμάτων που αναφέρεται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης υποβάλει, ενδεχομένως, στο Συμβούλιο, συγχρόνως, πρόταση για τη διατήρηση της δυνατότητας απαλλαγών.

Στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων, είναι δυνατόν να ληφθούν μέτρα στήριξης για την επίτευξη των ίδιων στόχων.

Άρθρο 4

Εν αναμονή της έναρξης εφαρμογής του τροποποιημένου καθεστώτος εισφοράς θαλάσσης σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 1, η Γαλλική Δημοκρατία εξουσιοδοτείται να διατηρήσει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο, το ισχύον καθεστώς εισφοράς θαλάσσης υπό την προϋπόθεση ότι κάθε σχέδιο επέκτασης του καταλόγου των προϊόντων που υπόκεινται στην εισφορά θαλάσσης ή κάθε σχέδιο αύξησης των σχετικών συντελεστών θα κοινοποιείται στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να αντιταχθεί σε αυτό εντός προθεσμίας δύο μηνών. Η Επιτροπή εξετάζει, εξάλλου, μαζί με τις αρμόδιες τοπικές αρχές, τις τροποποιήσεις που έχουν επέλθει από την 1η Ιανουαρίου 1980.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.